

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรมที่สังเกตได้ในโรงเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา เขตการศึกษา ๔ ซึ่งได้ดำเนินการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๒๕ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา ในเขตการศึกษา ๔ โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

๑. สุ่มจังหวัดมา ๔ จังหวัด จากทั้งหมด ๔ จังหวัด

๒. เลือกโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดทั้ง ๔ ที่มีชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และมีจำนวนนักเรียนในห้องเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๕ คน เพื่อให้เหมาะสมกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓. สุ่มโรงเรียนที่จะใช้ศึกษา จากแต่ละจังหวัดที่รวบรวมไว้ จังหวัดละ ๓ โรงเรียน ได้โรงเรียนทั้งหมด ๒๔ โรงเรียน ดังแสดงไว้ในตาราง ๑

๔. ให้ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ห้องที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกนักเรียนที่ตนเองประจำชั้นอยู่มา ๑๐ คน เป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงประมาณ ๕ คน และเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมต่ำประมาณ ๕ คน จะได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด

๒๔๐ คน

ตาราง ๑ รายชื่อโรงเรียน อำเภอ จังหวัด ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จังหวัด
โรงเรียนบ้านศรีคอก	สูงเม่น	แพร่
โรงเรียนสูงเม่นวิทยาคาร	สูงเม่น	แพร่
โรงเรียนบ้านในเวียง	เมือง	แพร่
โรงเรียนบ้านทุ่งโฮ้งไค้	เมือง	แพร่
โรงเรียนบ้านแมงแงเหนือ	วังชิ้น	แพร่
โรงเรียนชุมชนแม่ปาก	วังชิ้น	แพร่
โรงเรียนหนองน้ำจึก	ร่องกวาง	แพร่
โรงเรียนบ้านทางฉัตร	ทางฉัตร	ลำปาง
โรงเรียนบ้านหม้อ	ทางฉัตร	ลำปาง
โรงเรียนบ้านดึ่ง	เกาะคา	ลำปาง
โรงเรียนบ้านลำปางหลวง	เกาะคา	ลำปาง
โรงเรียนบ้านแม่ทะ	แม่ทะ	ลำปาง
โรงเรียนบ้านเสด็จ	เมือง	ลำปาง
โรงเรียนบ้านทุ่งดอ	เมือง	ลำปาง
โรงเรียนบ้านปางอาຍ	เวียงป่าเป้า	เชียงราย
โรงเรียนชุมชนแม่ชะจาน	เวียงป่าเป้า	เชียงราย
โรงเรียนบ้านคินคำ	แม่สรวย	เชียงราย
โรงเรียนบ้านแม่สรวย	แม่สรวย	เชียงราย
โรงเรียนบ้านลี้โค้ง	เมือง	เชียงราย
โรงเรียนบ้านจำบอน	เมือง	เชียงราย
	(ต่อ)	

ตาราง ๑ (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จังหวัด
โรงเรียนบ้านเวียงเทิง	เทิง	เชียงราย
โรงเรียนวังน้ำหยาด	จอมทอง	เชียงใหม่
โรงเรียนช่วงเปา	จอมทอง	เชียงใหม่
โรงเรียนแม่ทะลย	ฝาง	เชียงใหม่
โรงเรียนป่าแดง	ฝาง	เชียงใหม่
โรงเรียนบ้านไร่เปิง	แม่แตง	เชียงใหม่
โรงเรียนบ้านห่อเมืองดิ่ง	เมือง	เชียงใหม่
โรงเรียนพุทธวิเศษ	เมือง	เชียงใหม่

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรม ที่สังเกตได้ในโรงเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ตามลำดับขั้นดังนี้

๑. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้าง เพื่อสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรม ที่สังเกตได้ในโรงเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ตามลำดับขั้นดังนี้

๒. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบ สังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรมที่สังเกตได้ในโรงเรียน

๓. กำหนดลักษณะนิสัยทางจริยธรรมที่จะสังเกต เพื่อหาขอบเขตของเนื้อหาใน การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรมที่สังเกตได้ในโรงเรียน ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

๓.๑ จัดทำแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อรายการที่เป็นหัวข้อจริยธรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ซึ่งกำหนดไว้ทั้งหมด ๓๐ หัวข้อ จากนั้นนำแบบสอบถามดังกล่าวไปให้ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๔๘ คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยให้ครูผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำว่า "สามารถสังเกตได้ในโรงเรียน" เมื่อครูผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าพฤติกรรมนั้น ๆ สามารถสังเกตได้ในโรงเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำว่า "ไม่สามารถสังเกตได้ในโรงเรียน" เมื่อครูผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าพฤติกรรมนั้น ๆ ไม่สามารถสังเกตได้ในโรงเรียน

ตัวอย่าง แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

หัวข้อจริยธรรม	สามารถสังเกตได้ในโรงเรียน	ไม่สามารถสังเกตได้ในโรงเรียน
๑. การไม่ประทุรร้ายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคลและสัตว์		
๒. ความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา		
๓. การไม่โลภและไม่ขโมย		
..... ฯลฯ		

๓.๒ นำคำตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม มาแจกนับความถี่ แล้วคัดเลือกเอาเฉพาะลักษณะนิสัยหรือหัวข้อจริยธรรมที่มีผู้ตอบว่า สามารถสังเกตได้ในโรงเรียนมากกว่าร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป

๓.๓ จัดทำแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อรายการที่เป็นหัวข้อจริยธรรมที่ได้คัดเลือกไว้ในข้อ ๓.๒ แล้วนำแบบสอบถามดังกล่าวไปให้ครูผู้สอนจริยศึกษาในระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๕๐ คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยให้ครู
ผู้ตอบแบบสอบถาม คัดเลือกหัวข้อจริยธรรมที่เห็นว่าสำคัญและควรมีเครื่องมือที่ใช้วัดมา ๗ หัวข้อ

ตัวอย่าง แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วยขอรายการที่เป็นหัวข้อจริยธรรม
ที่สามารถสังเกตได้ในโรงเรียน ให้ท่านพิจารณาตามความเห็นของท่านว่า หัวข้อจริยธรรม
ใดที่มีความสำคัญ และควรมีเครื่องมือเพื่อใช้ในการวัด แล้วคัดเลือกมา ๗ หัวข้อ โดย
ทำเครื่องหมาย ✓ ในวงเล็บท้ายข้อความที่เป็นหัวข้อจริยธรรมนั้น ๆ

๑. การไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคลและสัตว์.....(....)
๒. ความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา(....)
๓. การไม่โลภและไม่ขโมย(....)
- ฯลฯ.....

๓.๔ นำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามมาเจงนับความถี่ แล้วคัดเลือกเอา
หัวข้อจริยธรรมที่มีความถี่สูงที่สุดมา ๗ หัวข้อ เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมทาง
จริยธรรมที่สังเกตได้ในโรงเรียน

๔. รวบรวมความหมายและพฤติกรรมทางจริยธรรม พร้อมทั้งให้คำจำกัดความ
หรือนิยามของจริยธรรมค่านต่าง ๆ ทั้ง ๗ ค่าน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อความซึ่ง
เป็นพฤติกรรมบ่งชี้ทางจริยธรรมที่เกิดขึ้นจริง ทำให้สามารถสังเกตได้ โดยมีลำดับขั้นดัง
ต่อไปนี้

๔.๑ สร้างแบบสอบถามปลายเปิด โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๕๑๔ คน เป็นผู้ตอบแบบถาม ซึ่งมีลักษณะตัวอย่างคำถาม
ค่านความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

ก. นักเรียนคิดว่า คนที่ได้ชื่อว่ามีมารับนิศชอบ จะต้องเป็นคนที่มีลักษณะ
อย่างไรบ้าง จงอธิบาย

.....
.....

ข. จากการที่นักเรียนได้เคยร่วมงาน หรือเคยพบปะกับเพื่อน ๆ นักเรียนคง
จะเคยเห็นหรือเคยประทับใจต่อเพื่อนคนใดคนหนึ่ง ที่เป็นคนที่มีมารับนิศชอบ จง
อธิบายว่าคุณคนนั้นได้แสดง ความประพฤติกหรือแสดงกิริยาท่าทางอย่างไรบ้าง ที่เกี่ยว
กับ การมีมารับนิศชอบ และเห็นสิ่งที่ประทับใจนักเรียน (ตอบได้หลายกรณี)

.....
.....

ค. จากการที่นักเรียนได้เคยร่วมงาน หรือเคยพบปะกับเพื่อน ๆ นักเรียน
คงจะเคยเห็นหรือเคยประทับใจต่อเพื่อนบางคน ที่เป็นคนที่ไม่มีมารับนิศชอบ จง
อธิบาย ว่าบุคคลนั้นแสดง ความประพฤติก หรือแสดงกิริยาท่าทางอย่างไรบ้าง ที่เกี่ยว
กับการ ไม่มีมารับนิศชอบ และทำให้นักเรียนรู้สึกผิดหวัง ไม่คิดที่จะนำมาเป็นแบบ
อย่าง (ตอบได้หลายกรณี)

.....
.....

๔.๒ รวบรวมความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ทางจริยธรรมที่ได้จากแบบสอบ
ถาม มาแจ้งนับความถี่ และคัดเลือกเอาเฉพาะพฤติกรรมบ่งชี้ทางจริยธรรมที่มีผู้ตอบมาก
กว่าร้อยละ ๕๐

๔.๓ ให้ค่านิยามพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง ๘ ด้าน ตามที่ได้รวบรวมไว้

๕. สร้างเครื่องมือและวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

๕.๑ นำพฤติกรรมบ่งชี้ทางจริยธรรมที่รวบรวมมาได้ในแต่ละด้าน มาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยให้ครูผู้ทำการสอนจริยธรรมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านโครงสร้างเป็นรายชื่อพฤติกรรมทั้ง ๗ ด้าน ๆ ละ ๕ คน รวมทั้งหมด ๒๕ คน แล้วคัดเลือกเฉพาะรายชื่อพฤติกรรมที่มีความเห็นสอดคล้องกันทั้ง ๕ คน ดังตัวอย่างซึ่งเป็นพฤติกรรม ด้านความรับผิดชอบ

ก. ถ้านักเรียนแสดงพฤติกรรมต่อไปนี้แล้ว แสดงว่า นักเรียนผู้นั้นเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ ใช่หรือไม่

ถ้าเห็นควยให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในวงเล็บท้ายข้อความนั้น

ถ้าไม่เห็นควยให้เขียนเครื่องหมาย x ในวงเล็บท้ายข้อความนั้น

๑. ติดตามผลงานที่ได้รับมอบหมาย.....(....)

๒. เอาใจใส่ไม่ทอดทิ้งงานในหน้าที่ของตน.....(....)

๓. ยอมรับผลการกระทำของตนทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย.....(....)

..... ฯลฯ.....

ข. ถ้านักเรียนแสดงพฤติกรรมต่อไปนี้แล้ว แสดงว่า นักเรียนผู้นั้นเป็นบุคคลที่ไม่มีความรับผิดชอบ ใช่หรือไม่

ถ้าเห็นควยให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในวงเล็บท้ายข้อความนั้น

ถ้าไม่เห็นควยให้เขียนเครื่องหมาย x ในวงเล็บท้ายข้อความนั้น

๑. มั่งง่าย หวังชยะเรียกราค(....)

๒. ซัดเขียนโต๊ะ กระดานดำ.....(....)

๓. ไม่ยอมทำเวรรักษาความสะอาด.....(....)

..... ฯลฯ.....

๕.๒ นำพฤติกรรมบ่งชี้ทางจริยธรรมในแต่ละด้าน มาสร้างเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรม ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) โดยผู้วิจัย ได้แบ่งการประมาณค่าออกเป็น ๕ ระดับ คือ เป็นประจำ เกือบเป็นประจำ เคยหลายครั้ง เคยบ้าง และไม่เคย ผู้ที่จะใช้แบบสังเกตพฤติกรรมนี้คือครูเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

สำหรับข้อความที่เป็นพฤติกรรมเชิงนิมมาน (Positive) ได้ให้คะแนนไว้ดังนี้

เป็นประจำ	๕	คะแนน
เกือบเป็นประจำ	๔	คะแนน
เคยหลายครั้ง	๓	คะแนน
เคยบ้าง	๒	คะแนน
ไม่เคย	๑	คะแนน

ถ้าเป็นข้อความที่เป็นพฤติกรรมเชิงนิเสธ (Negative) ได้ให้คะแนนไว้ดังนี้

เป็นประจำ	๑	คะแนน
เกือบเป็นประจำ	๒	คะแนน
เคยหลายครั้ง	๓	คะแนน
เคยบ้าง	๔	คะแนน
ไม่เคย	๕	คะแนน

๕.๓ นำแบบสังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรม ที่สร้างขึ้นในแต่ละด้านไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๒๕ ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา ในเขตการศึกษา ๔ ซึ่งมีรายละเอียดในตาราง ๒

ตาราง ๒ แบบสังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านต่างๆ กับโรงเรียนและจังหวัดที่ใช้เป็น
กลุ่มตัวอย่าง

แบบสังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรม	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด
ด้านความซื่อสัตย์สุจริต	โรงเรียนหนองน้ำจืด	แพร่
ด้านความมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา	โรงเรียนสูงเม่นวิทยาคาร	แพร่
ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ	โรงเรียนชุมชนแม่ป่าก	แพร่
ด้านความรับผิดชอบ	โรงเรียนบ้านทุ่งโฮ้งไค้	แพร่
ด้านความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง	โรงเรียนบ้านโนเวียง	แพร่
ด้านความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา	โรงเรียนบ้านแม่บงเหนือ	แพร่
ด้านความขยันหมั่นเพียร	โรงเรียนบ้านศรีคอก	แพร่
ด้านความซื่อสัตย์สุจริต	โรงเรียนบ้านหม้อ	ลำปาง
ด้านความมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา	โรงเรียนบ้านแม่ทะ	ลำปาง
ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ	โรงเรียนบ้านทุ่งล่อ	ลำปาง
ด้านความรับผิดชอบ	โรงเรียนบ้านลำปางหลวง	ลำปาง
ด้านความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง	โรงเรียนบ้านทางฉัตร	ลำปาง
ด้านความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา	โรงเรียนบ้านฝั่ง	ลำปาง
ด้านความขยันหมั่นเพียร	โรงเรียนบ้านเสด็จ	ลำปาง
ด้านความซื่อสัตย์สุจริต	โรงเรียนบ้านจำบอน	เชียงราย
ด้านความมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา	โรงเรียนบ้านแม่สรวย	เชียงราย
ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ	โรงเรียนบ้านสันโค้ง	เชียงราย
ด้านความรับผิดชอบ	โรงเรียนชุมชนแม่ชะจาง	เชียงราย
ด้านความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง	โรงเรียนบ้านเวียงเทิง	เชียงราย

(ต่อ)

ตาราง ๒ (ต่อ)

แบบสังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรม	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด
๖ ความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา	โรงเรียนบ้านคินคำ	เชียงราย
๖ ความซื่อสัตย์สุจริต	โรงเรียนบ้านปางอ้าย	เชียงราย
๖ ความซื่อสัตย์สุจริต	โรงเรียนป่าแดง	เชียงใหม่
๖ ความมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา	โรงเรียนช่วงเป่า	เชียงใหม่
๖ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ	โรงเรียนแม่ทะลย	เชียงใหม่
๖ ความรับผิดชอบ	โรงเรียนบ้านรำเปิง	เชียงใหม่
๖ ความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง	โรงเรียนหุทธิโกภณ	เชียงใหม่
๖ ความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา	โรงเรียนวังน้ำหยาด	เชียงใหม่
๖ ความซื่อสัตย์สุจริต	โรงเรียนบ้านหอเมืองตั้ง	เชียงใหม่

โดยให้ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ พิจารณาคัดเลือกนักเรียนที่ตนเองประจำชั้น
มา ๑๐ คน เป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงประมาณ ๕ คน และเป็นนักเรียนที่
มีพฤติกรรมทางจริยธรรมต่ำประมาณ ๕ คน จากนั้นให้ครูพิจารณานักเรียนทั้ง ๑๐ คน ว่า
ในช่วงเวลา ๒ ภาคเรียนที่ผ่านมา นักเรียนแต่ละคนได้แสดงพฤติกรรมทางจริยธรรมตาม
รายชื่อพฤติกรรมในแบบสังเกตพฤติกรรมในระดับใด หลังจากนั้นก็นำผลที่ได้มาวิเคราะห์
หาค่าอ่านาจจำแนกเป็นรายชื่อ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายชื่อ
พฤติกรรมกับคะแนนรวม พร้อมทั้งหาค่าอ่านาจจำแนกเฉลี่ย โดยใช้ตารางเปลี่ยนเป็นค่า
สัมประสิทธิ์ซีของพิชเชอร์ จากนั้นนำมาทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ของค่าอ่านาจจำแนก และค่าอ่านาจจำแนกเฉลี่ย โดยนำค่าสหสัมพันธ์ที่คำนวณ
ได้มาเปรียบเทียบกับค่าวิกฤติของ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ที่มีชั้นแห่งความเป็น
อิสระ เท่ากับ $n - 2$

สำหรับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง-๓ ด้าน หาโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา และหาความเชื่อมั่นเฉลี่ย โดยใช้ตารางเปลี่ยนเป็นสัมประสิทธิ์ซีของพิชเชอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

๑. หากค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อพฤติกรรม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมกับคะแนนรายชื่อพฤติกรรม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

(บุบผา อนันต์สุชาติกุล ๒๕๒๕ หน้า ๑๔๓)

$$r = \frac{NXY - \Sigma XY}{\sqrt{[N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

อีเบล (Ebel) อ้างถึงใน เทื่อนใจ เกตุษา ๒๕๒๗ หน้า ๒๐๔) ได้เสนอแนะเกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกกว่า ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .๕๐ ขึ้นไป ถือว่า คีมาก

๒. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตทั้งหมดด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(Coefficient of Alpha) (ถ่าย เที่ยงณี ๒๕๒๖ หน้า ๖๘)

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่น
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อพฤติกรรมข้อที่ i
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
k แทน จำนวนข้อในแบบสังเกต

๓. หาค่าสหสัมพันธ์เฉลี่ยโดยวิธีแปลงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นพิชเชอร์ซี
(Fisher's Z Transformation) (Edward, 1957 : 133)

$$\bar{z}_r = \frac{\sum (N-3)(z_i)}{\sum (N-3)}$$

เมื่อ z_i แทน คะแนนมาตรฐานที่แปลงมาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 \bar{z}_r แทน ค่า z_i เฉลี่ย

๔. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของควานาจจำแนก
โดยนำค่าสหสัมพันธ์ที่คำนวณมาได้ มาเปรียบเทียบกับค่าวิกฤติของสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน